UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiæ

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLIX. Extraordinarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-80071

Visual Library

rurſus.num.18. Inſt. de action. Sic & in correctoriis eam licitam eſſe, quando res ad priſtinum ſtatum & naturam revertitur, ex gloſſ. ſing. *in cap. ſtatum. in verb. nunc. eandem. de præbend. in 6.* Alexand. *in d. l. ſi conſtante. ff. ſolut. matrim. num. 5.* notavit Gail. 2. *obſervat. 35. num. 6.* Propterea quotiescunque principaliter tractatur de favore publico, etiam in diſpoſitione prohibitiva pœnali, toties extenſio ob identitatem rationis maximè in correlativis locum habebit. Baptiſt. de S. Blaſ. *in tract. de Correlat. n. 18. verſ. quinquageſima facit.* Farin. 1. *Conſ. crim. 85. n. 72.*

V.

Quod extenditur, non mutat eſſe ſuum. *l. ſed ſi manente 5. ff. de procur.* Niconit. *in repet. rubr. ſolut. matrim. n. 88.* Bertazol, *lib. 1. conſult. deciſ. conſ. 63. n. 12.*

VI.

Extenſio de perſona ad perſonam fieri non debet, Cephal. *conſ. 2. n. 22.* etiam in caſu, quo aliàs de jure conſtitutio ſeu ſtatutum extendi poſſet. Tiraquell. *de ll. connubial. gloſſ. 5. n. 195. & de revoc. donat. in verb. libertis. n. 28.* Alban. *conſ. 74. n. 2.* Cephal. *conſ. 147. n. 22. lib. 1. deciſ. Pedemont. 23. num. 48.* Farin. 1. *conſ. 64. n. 5.* Rolandus à Valle *conſ. 56. num. 24. lib. 3.* Unde Extenſio de perſona ad perſonam difficilior eſt quàm de tempore ad tempus, juxta notata Aret. *in l. Gallus. §. & quod ſi tantum. col. 3. ff. de liber. & poſthum.* Vult. 2. *conſ. Marp. 31. n. 26.* ſicut etiam difficilius admittitur ea, quam extenſio ad actus aut ad res. *l. ſi ita 16. §. pen. ff. de teſtam. tut.* Aretin. & Dd. *in d. l. Gallus.* Decian. *conſ. 12. n. 44. vol. 1.* Franciſc. Viv. *deciſ. 503. n. 11.* ubi ait, quod licet diſpoſitio facta in uno caſu aliquando extendatur ad alium, tamen extenſio de perſona aliquo modo non admittitur, adeò ut ad faciendam extenſionem à perſona ad perſonam non procedat argumentum, etiamſi in perſona alia non expreſſa eadem militet ratio, & diſponens de extenſione fuiſſet interrogatus, quod veriſimiliter eam permiſiſſet; quomodo hoc ampliant Ruin. *conſ. 74. n. 12. vol. 1.* Hyppolit. *ſing. 499.* Pariſ. *conſ. 20. n. 18. & conſ. 63. num. 12. & conſ. 66. num. 5. vol. 3.* Jaſon. *conſ. 220. col. 4. & conſ. 228. col. 2. vol. 2.* Decius *conſ. 211. num. 5. & conſ. 218. n. 9. & conſ. 314. n. 5.* Mandell. *conſ. 74. n. 2.* Natta *conſ. 479. num. 6.* & poſt illos Decianus *conſ. 16. n. 47. vol. 4.* Burſat. *conſ. 51. n. 30. & ſeq. vol. 1.* comma *deciſ. Luſit. 369. n. 4.* maximè ſi extenſioni verborum & ſermonis proprietas repugnet, ac proinde extenſio aliàs etiam in caſu extenſibili permiſſa non admittatur, per tradita à Menoch. *conſ. 97. n. 22. vol. 1.*

VII.

In extenſionum materia periculoſum eſt aliquid firmare. Joh. Baptiſt. de S. Sever. *in repet. l. omnes populi. ff. de juſt. & jur. pag. 34.* Brun. *in tract. de ſtatu fœm. & cogn. lin. à ſucceſſ. excl. art. 8. quæſt. 19. col. pen.* Pariſ. *conſil. 47. num. 93.* deciſiones enim in terminis ſunt ſecuriores. Brun. *loc. præalleg. & art. 6. membr. 3. quæſt. 3. col. 2. n. 112.* Nevizan. *in ſylv. nupt. lib. 5. num. 72. col. 3.* maximè temporibus iſtis, quibus non creditur Legibus & rationibus, ſed deciſionibus, ut inquit Curtius jun. *conſ. 119. n. 6.* vid. Rub. *conſ. 11. num. 24. & conſ. 46. n. 4.*

CAP. XLVIII.

Extinctum.

Axioma I.

EXTINCTUM ſemel, amplius non reviviſcit. [*l. Etiamſi 3. §. ſi capitis 9. verſ. etiamſi. ff. de bon. libert. l. ſed ſi meis 26. §. arbor. 2. ff. de acquirend. domin. l. in tantum 6. §. ſacræ 3. verſ. Semel. ff. de rer. diviſ. l. inter ſtipulantem 83. §. ſacram 5. ff. de verb. obligat.* Bocer. *de inveſt. feud. cap. 5. num. 73.* Add. David. Loc. *ad §. ſi ſervus 6. tit. de nox. act. lit. B.*] Petrus de Anchar. *conſ. 38. Mortua. num. 7. & conſil. 404. num. 13.* ubi extendit maximè, quando extinctio fit ex voluntate ejus, qui privatur, ſecus ex neceſſitate. Decius *conſ. 477.* Decianus *conſ. 86. num. 41.* ubi agit de ſubſtitutione ſemel extincta, quia non reviviſcit. Bellam. *conſ. 34.* ubi de collatione nulla & extincta, quia non reviviſcit. Socinus ſen. *conſ. 91. num. 10. lib. 4.* ubi quod obligatio ſemel extincta non reviviſcit. Cravett. *conſ. 322. num. 3.* latè Cardinalis Tuſch. *tom. 3. lit. E. concluſ. 676. per totam.* Vide ſupr. *lib. 1. cap. 16. Axiom. 4.*

CAP. XLIX.

Extraordinarium.

Axioma I.

Extraordinarium remedium ceſſat, quandocunque ordinarium locum habet, *l. 98. ff. ſolut. matr. l. 32. de damn. infect. vide infr. lit. O. cap. Ordinarium. & lit. R. cap. Remedium.*

Limita: niſi extraordinarium eſſet pinguius. Ita minori læſo datur contra ſententiam reſtitutio, licet ipſi etiam appellatio competat. Brunnem. *ad l. 5. C. ſi adverſ. rem judic. in fin.* (2.) ſi remedium ordinarium competat contra tertium & ille ſit inops *l. 6. ff. de dol. mal.* (3.) ſi probabiliter dubitetur, an aliud remedium competat. *l. 7. §. 3. eod.* (4.) actio extraordinaria de dolo datur, ſi ordinaria actio æque ſit famoſa *arg. l. 1. §. 4. ff. l. 1. C. de dol. l. 59. §. 1. ff. mand.* Bach. ad Treutl. *Vol. 1. diſp. XI. th. 6. lit. E.*

II.

Ex munere extraordinario poteſt fieri ordinarium. Brunnem. *ad l. 1. C. de Indiction.*

III.

Princeps non niſi urgente publicâ & ſummâ neceſſitate extraordinariam collationem ſubditis imponere, ſed potiùs bona patrimonialia in feudum dare debet. Perez. *C. de ſuperindict. n. 1. ſeqq.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN